

skal man ikke lempe sig efter en Ministers Ord og Fordring, for at faae en Lov ud; thi derved straffer man sig selv.

Den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) var ikke tilfreds med, at jeg ved min Optraeden her i Thinget tager Hensyn til sagkyndige Mænds Mening udenfor Thinget. Jeg vil med Taalmodighed finde mig i, at det ærede Medlem har en anden Mening end jeg, og jeg vil overlade ham at følge de Indskydelser, han maatte faae af sig selv, uden Raadsførelse med Andre; men den ærede Rigsdagsmand er uberettiget til i denne Udtalelse af mig at finde den Erklæring, at jeg skulde give Hof- og Stadsrettens Mindretals Erklæring ud for at være det samme Forslag som det, jeg her har fremlagt. Jeg vil meget gjerne vedstaae, og det skal ikke svække min Mening om Forslaget i nogetsomhelst Punkt, at Mindretallet af Hof- og Stadsretten foreslog kun at udsønde Skiftecommissjonen fra Hof- og Stadsretten, og at der i dette Mindretals Erklæring Intet stod om, at Hof- og Stadsretten skulde beholde Domsmagten i Skiftesager; men om nu end dette maatte være saa, troer jeg dog ikke, at naar man først er enig om at udsønde Skifteretten fra Hof- og Stadsretten, Nogen da med Føie vil kunne bebrejde mit Forslag, at det henlægger Domsfager til den almindelige Domstol for Kjøbenhavn, eller at jeg i mit Forslag forlanger den samme Garanti for Domme i Skiftesager, som der ellers fordrøs for alle kjøbenhavnske Retstrætter. Det kan umuligt være nogen Mangel ved Forslaget, tværtimod, det er, hvad jeg ogsaa har hørt sagkyndige Folk sige, en Fordeel derved fremfor det Forslag, som har været paa Bei til at komme herind gennem den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Vesjen), og som gif ud paa, at Skiftecommissjonen vel skulde udsøndes fra Hof- og Stadsretten, men tillige beholde Domsmyndigheden.

De Tvivl, som den ærede Minister og mine øvrige ærede Modstandere her i Thinget have villet opvække om, at der, naar mit Forslag antoges, skulde kunne opstaae Spørgsmaal om, hvad der var Øvrighedsfager og hvad der var Domsfager, disse Erindringer gjælde aldeles

Intet. Mit Forslag gaaer ikke ud paa at afgjøre, hvilke Spørgsmaal der ere Øvrigheds handlinger, og hvilke Spørgsmaal der henhøre til Domsfager. De samme Spørgsmaal, der efter den nuværende Tilstand ere Øvrigheds handlinger, blive det ogsaa efter mit Forslag, og den Frygt, som den ærede Minister opvækker eller har for, at der skulde fremkomme, Afvisningsdomme som Følge af mit Forslag, den troer jeg slet ikke vil vise sig grundet. Det er vistnok meget sjældent, at man seer en Overret afvise en Skiftesag, der kom fra en Underret, paa Grund af, at det er en Øvrigheds handling. Endvidere troer jeg, at det er sjældent, at man seer Højesteret afvise eller nefterretteliggjende en Skiftesag, fordi den skulde angaae en Øvrigheds handling. Alt dette, den Erfaring, jeg selv har gjort, viser, at der i Praxis slet ikke eksisterer denne Blanding af Øvrighedsfager og Domsfager, som den ærede Minister har forudsat. Jeg troer ikke, at de Folk, som have med Skiftesager at bestille, ville blive processlyne, fordi mit Forslag kommer frem, jeg har tværtimod i dette Forslag indført en ny Indretning ved Skiftesæsenet, nemlig Forligsprøven. Jeg anseer det for en Mangel ved den nuværende Skifteforvaltning, at der ikke finder nogen Forligsprøve Sted mellem Parterne, og denne Mangel vil, hvis mit Forslag vedtages, blive afhjulpen, og jeg troer, at deri vil ligge en Hindring for, at Skiftesagernes Antal skal tiltage.

Hvad er det nu, man vil opnaae ved Udsættelse? Man vil opnaae, at Hof- og Stadsretten skal faae Medlemmer, der ere øvede i Skiftesager; men dersom man vil gennemgaae Hof- og Stadsrettens Medlemsliste, saaledes som den er i dette Dieblif, vil man finde det Særlyd, at der kun er en eneste voterende Assessor; der i to Aar har været første Medlem af Skiftecommissjonen. Man vil deraf see, at, hvad den ærede Minister engang har sagt, at det fortrinnsviis var de Medlemmer i Hof- og Stadsretten, som havde siddet deres Tid ud i Skiftecommissjonen, der skulde paa kjende og bringe Kundskab med ved Afgjørelsen af de Retsfager, der kom ind fra underordnede Skifteretter til Overretten, i Virkeligheden slet ikke findes Sted i Praxis; thi naar der skal